

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Z. M.**, bývajúceho v Ž., proti žalovanému **M. & C. s.r.o.**, so sídlom v I., **o zaplatenie 7 565,34 Eur (227 913,40 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7 C 179/2006, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. júla 2008 sp. zn. 2 Co 184/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 21. apríla 2008 č.k. 7 C 179/2006-48 zamietol návrh odporcu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie č.k. 7 C 179/06-31 zo dňa 22. januára 2007. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že boli splnené všetky predpoklady pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b ods. 2 O.s.p., lebo žalovaný sa k návrhu a jeho prílohám nevyjadril, hoci bol na to súdom vyzvaný a bol poučený o následkoch nesplnenia tejto povinnosti, žalovaný sa nedostavil na nariadené pojednávanie, hoci bol naň riadne predvolaný s poučením o následkoch nedostavenia sa, vrátane možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie a žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Služobnú cestu interného právniká žalovaného nepovažoval za tak vážnu okolnosť, ktorá by mu znemožňovala zúčastniť sa pojednávania.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 22. júla 2008 sp. zn. 2 Co 184/2008 na odvolanie žalovaného uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 153c ods. 1 O.s.p. Žalovaný ani s ospravedlnením z 18. januára 2007, ani s podaním návrhu na zrušenie rozsudku nepredložil súdu dôkaz o existencii dôvodu, pre ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní dňa 22. januára 2007, hoci tak bol povinný urobiť. V tejto súvislosti poukázal na platnú judikatúru, podľa ktorej ak účastník ospravedľňuje svoju neúčast' na pojednávaní časovou kolíziou s náhlou služobnou cestou mimo svojho sídla, môže byť takéto ospravedlnenie dôvodné len vtedy, ak súdu oznámi konkrétne údaje o tom, prečo sa nemôže pojednávania zúčastniť, hlavne aké iné skutočnosti mu bránia v účasti na pojednávaní (napr. v akej veci, z akého dôvodu, na akom mieste), kedy sa o tom dozvedel a že z časového dôvodu to nebolo možné vyriešiť inak.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie žalovaný. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že stavebné práce na výstavbe obchodnej prevádzkovej jednotky M. nerealizoval žalovaný, ale tieto boli zabezpečované na základe subdodávky spoločnosťou P. – I. a.s. – organizačná zložka S., so sídlom v Ž. Z jeho strany preto nemohlo dôjsť k spôsobeniu škody na majetku žalobcu. V predmetnom konaní nebola teda daná jeho pasívna vecná legitímácia. Keďže sa nekonalo s účastníkom konania, s ktorým sa malo konať, je daný zákonný dôvod na podanie dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme uznesenia sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak

- a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa,
- b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V posudzovanej veci odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Dovolanie žalovaného teda nesmeruje proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým by bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Dovolanie podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. preto nie je prípustné. Nejde ani o prípad uvedený v § 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p. Nejedná sa ani o uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) a ani o prípady prípustnosti dovolania podľa písm. b/ a c/ ustanovenia § 239 O.s.p. Dovolanie preto ani podľa § 239 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa

zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľa o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že nebola daná jeho pasívna legitímácia v konaní. Vecná legitímácia vyplýva z hmotného práva; má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti. Jej nedostatok vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nespôsobuje. Rovnako nezakladá ani zmätočnosť konania podľa § 237 písm. b/ O.s.p.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová